

توسعه آکادمیک منظومه بین‌رشته‌ای ترویج و آموزش کشاورزی

ابوالقاسم شریف‌زاده^{۱*}، عبدالرضا محمودی‌سرای^۲ و غلامحسین عبدالله‌زاده^۳
^۱ و ^۲ استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ^۳ کارشناس ارشد ترویج کشاورزی
sharifsharifzadeh@gmail.com

اکنون که بیش از نیم قرن از شکل‌گیری رسمی ترویج کشاورزی و چند دهه از راه‌اندازی رشته ترویج و آموزش کشاورزی در نظام آموزش عالی کشاورزی کشور می‌گذرد، به نظر زمان مناسبی است که تکامل نهادی و علمی (دانشگاهی) ترویج و آموزش کشاورزی به بوته نقد گذاشته شود. تا کنون پژوهش‌های مختلفی در خصوص ساختار، کارکرد و دستاوردهای ترویج کشاورزی به انجام رسیده است و آثار ارزنده‌ای در خصوص تاریخچه و ریشه‌های نهاد ترویج کشاورزی کشور به رشته تحریر درآمده است. با این وجود، روندیابی و روندشناسی توسعه آکادمیک رشته ترویج کشاورزی بسان یک حوزه علمی بین‌رشته‌ای نسبتاً جدید (در مقایسه با رشته‌های دیگر کشاورزی) بالنسبه کمتر مورد توجه قرار گرفته است. با توجه به چنین ضرورت ملموسی که می‌تواند نوعی نقد درون‌گفتمانی به حساب آید، در این مطالعه تلاش خواهد شد تا ضمن اشاره اجمالی به ریشه‌های تاریخی و روند توسعه آکادمیکی رشته ترویج و آموزش کشاورزی، چارچوب و رویکردهای نظری مرتبط با توسعه آکادمیکی منظومه‌های بین‌رشته‌ای معرفی شود و یافته‌های یک مطالعه مرور نظام‌یافته ارائه شود. در نتیجه، سازوکارهایی برای توسعه آکادمیک منظومه بین‌رشته‌ای ترویج و آموزش کشاورزی کشور ارائه خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: ترویج و آموزش کشاورزی، توسعه دانشگاهی، بین‌رشته‌ای.